

ÎNCHEIERE

04 noiembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Restofood”, reprezentată de avocatul Igor Selchin,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Restofood” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziei,

împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2019 SRL „Restofood”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei nr. 128/1530 din 07 august 2019 emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală (DGAF) mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 16 iulie 2019 ora 20.36 inspectorii Direcției control fiscal operativ nr.2 din cadrul DGAF mun. Chișinău - Spalatu Cătălina și Bileac Mihail au efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării operative la cafenea, terasa de vară amplasată în XXX care aparține SRL „Restofood”. În rezultat a fost întocmit actul de control fiscal nr. 1-836999 din 16 iulie 2019 în care s-a indicat că la efectuarea cumpărăturii de control în valoare de 172,95 de lei, au fost transmise mijloace bănești în sumă de 200 de lei, din care s-a dat rest 28 de lei, și totodată pretinsul client a refuzat de rest. Echipamentul de Casă și Control (ECC) nu ar fi fost utilizat, bonul de casă nu a fost emis și nu a fost înmânat.

A menționat reclamantul că în concluziile actului, organul fiscal a invocat încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) a Codului fiscal aprobat prin Legea nr. 1163- XIII din 24 aprilie 1997 și alin.(1) p.35, Cap.VI anexa 3 a Hotărârii Guvernului nr.141 din 27 februarie 2019 cu privire la aplicarea Echipamentului de Casă și de Control la efectuarea decontărilor, prin efectuarea decontărilor în numerar la încasarea sumei de 172,95 de lei pentru consumație. În aceeași zi, la 16 iulie 2019 ora 21.21

agentul constatator Bileac Mihail - Inspector superior al Direcției Control Fiscal Operativ nr.2 din cadrul DGAF mun. Chișinău a SFS a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MF nr. 158272 în privința persoanei din cadrul SRL „Restofood” Josu Angela, invocând comiterea de către ultima a faptei contravenționale prevăzute de art. 293¹ alin.(4) din Codul contravențional al RM.

Agentul constatator a invocat că la data 16 iulie 2019, ora 19.09 Josu Angela a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) a Codului fiscal, aprobat prin Legea din 24 aprilie 1997 și prevederile pct. 35 alin. (1), Cap. VI anexa 3 din Regulamentul cu privire la aplicarea Echipamentelor de Casă și de Control la efectuarea decontărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 141 din 27 februarie 2019, prin efectuarea decontărilor în numerar fără utilizarea Echipamentelor de Casa și de Control existente la consumația de 172,95 de lei prin ce a comis fapta contravențională prevăzută de art. 293¹ alin. (4) din Codul contravențional. Tot la 16 iulie 2019, ora 21.35 agentul constatator a aplicat pretinsului contravenient Josu Angela sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 20 u.c. (1000 lei).

Reclamantul a indicat că, salariatul Josu Angela, care a deservit inspectorii în cadrul cumpărăturii de control nu a admis careva încălcări. Din înregistrarea video se constată cu certitudine că chelnerul Josu Angela a încasat de la inspectorii-clienți conform notei de plată – 200 de lei la ora 20.15, astfel nu poate fi vorba de nici o încălcare contravențională pretinsă a fi comisă de ultima la ora 19.09 după cum este menționat în procesul - contravențional Seria MF nr. 158272.

Prin Decizia nr. 128/1530 din 07 august 2019 emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației pretinsă a fi comisă de SRL „Restofood” s-a decis a aplica pentru încălcările legislației fiscale 8000 de lei, amendă pentru încălcarea regulilor de utilizare a MCC pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar, fără utilizarea MCC existente, conform prevederilor art.254 alin. (1) Cod fiscal.

A specificat reclamantul că, din explicațiile salariatului Josu Angela și a administratorului localului Stoicov Andrei care se confirmă prin înregistrările video, s-a constatat că chelnerul Josu Angela a primit banii de la Bileac Mihail în sumă de 200 de lei, care a menționat că fără rest, după care s-a pornit spre sală pentru a închide contul, fiind stopată în drum la câteva mese pentru a primi comanda, iar când a ajuns la aparatul de casă la orele 20.20 i s-a interzis să închidă contul, fiind stopată de către inspectorul Direcției control fiscal operativ nr.2 din cadrul DGAF mun. Chișinău Spalatu Cătălina care a invocat că s-a inițiat un control fiscal și numai după finisarea lui se va putea închide contul.

A susținut că din actul de control fiscal nr. 1-836999 din 16 iulie 2019 nu s-a constatat nici o încălcare or, sumele din casă, de la terminal și de la chelneri corespundeau numerarului calculat. De asemenea, începând cu ora 20.36 și pînă la 21.15 s-a invocat că se anexează procesul- verbal cu privire la contravenție Seria MF nr. 158272 din 16 iulie 2019 întocmit la ora 21.21 ceea ce este imposibil, deoarece la momentul întocmirii actului de control, nu a fost inițiat nici un proces contravențional. Probatoriul anexat demonstrează lipsa încălcărilor în acțiunile salariatului Josu Angela și cu atât mai mult lipsa încălcărilor din partea contribuabilului SRL „Restofood”, care a respectat toate prevederile legale.

Reclamantul a relatat că, bonul fiscal a fost emis, dar nu a fost înmănat pentru că clientul-inspectorul Direcției control fiscal operativ nr.2 din cadrul DGAF mun.

Chișinău - Bileac Mihail a refuzat să-l primească. Din momentul primirii sumei pentru bunurile consumate de către inspectorii - ora 20.15 și până la ora 20.20, momentul când inspectorii au interzis chelnerului închiderea contului, au trecut nu mai mult de 4 minute, termen admisibil prevăzut de norma legală. Legislatorul nu a prevăzut un termen fix pentru eliberarea bonului fiscal, astfel urmează a lua în considerare mai multe circumstanțe care formează un timp rezonabil la eliberarea acestuia cum ar fi genul serviciului, distanța de la locul consumatorului până la echipamentul de casă și de control, alte comenzi solicitate de consumatorii clienți de la chelner, timpul de seară fiind cel mai încărcat cu numărul de clienți.

Explică reclamantul că, în comparație cu persoana care activează în calitate de casierită care are obligația de a elibera imediat bonul de casă, în atribuțiile chelnerului pe lângă respectarea disciplinei de casă la efectuarea decontărilor cu clienții, mai sunt și alte atribuții, respect față de alți clienți, flexibilitate în raport cu acestea, menținerea unei atmosfere plăcute, fără nervozitate, care în consecință și formează acel termen rezonabil.

A notat reclamantul că decizia nr.128/1530 din 07 august 2019 emisă de către DGAF mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat a fost contestată la Serviciul Fiscal de Stat la data 05 septembrie 2019.

Prin decizia nr.329 din 19 septembrie 2019 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat, recepționată la 26 septembrie 2019, ultimul a respins contestația depusă și a menținut decizia nr.128/1530 din 07 august 2019 emisă de către DGAF mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat.

A solicitat reclamantul anularea deciziei nr. 128/1530 din 07 august 2019 emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Restofood” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Prin decizia din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Restofood” și a fost menținută hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei Curtea de Apel Chișinău a specificat că argumentele apelantului/recurentului cu privire la faptul că, în acțiunile salariatului Josu Angela și contribuabilului SRL „Restofood”, nu au fost admise încălcări, fiind respectate prevederile legale, sânt neîntemeiate or, din materialele dosarului, precum și din explicațiile părților se atestă cu certitudine că la efectuarea cumpărăturii de 172,95 de lei nu s-a eliberat bonul de casă și nu s-a utilizat mașina de calcul și control, circumstanță probantă a încălcării fiscale, care a stat la baza aplicării sancțiunii legale - amenda.

A relatat că, fiind analizată legalitatea deciziei Serviciului Fiscal de Stat, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău, consideră că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond de respingere a acțiunii or, actul administrativ a fost emis de o autoritate competentă, în limitele atribuțiilor conferite de lege, Serviciul Fiscal de Stat exercitându-și dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ în limitele legale.

La 05 august 2020 SRL „Restofood”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, a depus recurs împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului avocatul recurentului a invocat că SRL „Restofood” nu poate acționa fără a fi reprezentată de persoane fizice și activează doar prin intermediul persoanelor fizice responsabile – angajaților, astfel în cazul în care în acțiunile persoanei responsabile nu există componentă contravențională, nu i se poate incrimina aceeași normă și recurentului SRL „Restofood”, care este totalmente interdependentă de acțiunile lucrătorului său, astfel nu poate exista încălcare fiscală nici în privința acesteia.

A specificat că instanțele de fond și de apel au încălcat drepturile fundamentale ale recurentului, dreptul la un proces echitabil și dreptul de a fi prezumat nevinovat atât timp cât vinovăția sa n-a fost în mod legal stabilită sau nu a fost recunoscută vinovată într-un proces contravențional sau penal.

A menționat avocatul recurentului că din bonul fiscal anexat, de care s-a refuzat să-l primească inspectorul Direcției control fiscal operativ nr. 2 din cadrul DGAF mun. Chișinău Bileac Mihail se evidențiază ora emiterii predcecului care este 20.03, iar închiderea contului 20.48. Astfel, chiar și dacă pretinsa oră a comiterii faptei contravenționale era 19.09, procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MF nr. 158272 a fost întocmit la data 16 iulie 2019 ora 21.21 când bonul fiscal deja la ora 20.48 era trecut prin Echipamentul de Casă și de Control, astfel lipsind componenta a faptei contravenționale și încălcării fiscale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată, în prezența participanților la proces, la data de 03 iunie 2020. Decizia Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților și a fost recepționată de către recurent la data de 20 iulie 2020 (f.d. 145).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că SRL „Restofood”, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 05 august 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 25 august 2020 în adresa Serviciului Fiscal de Stat, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 11 septembrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință împotriva cererii de recurs depusă de SRL „Restofood”, prin care a solicitat recunoașterea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v.

Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de SRL „Restofood”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Restofood”, reprezentată de avocatul Igor Selchin, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh